Удосвіта – вірші. Слова молоді,
хоча й непривітні.
І ти прошепочеш отак, як тоді:
в сімнадцять, у квітні.

І знову запахнуть, і знов зазвучать
твої розповиті.
Кому ще потрібна така благодать
у сивім столітті?

Немов не набридла ця пісня стара
в старому сторіччі,
коли настає благодатна пора
і душі калічить.